

רשומות

הצעות חוק

29 בנובמבר 1993

2223

ט"ו בכסלו התשנ"ד

עמוד	
113	הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 85) (ביטוח אימהות - בדיקת מי שפיר), התשנ"ד-1993
114	הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכחונתם) (תיקון מס' 10), התשנ"ד-1993
115	הצעת חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 17), התשנ"ד-1993

מתפרסמות בזה הצעות חוק מטעם הממשלה:

[728] הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 85) (ביטוח אימהות - בדיקת מי שפיר), התשנ"ד-1993

1. סימן ד' לפרק ד' בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 (להלן - החוק) תיקון כותרת העיקרי, ייקרא "תשלומים מיוחדים".
2. אחרי סעיף 103 לחוק העיקרי יבוא:
 "בדיקת מי שפיר 103ב. (א) נעשתה למבוטחת בדיקת מי שפיר בבית חולים כמשמעותו בתקנות בריאות העם (בדיקת מי שפיר), התש"ם-1980², ישלם המוסד,

דברי הסבר

- מוצע להקנות זכות לבדיקת מי שפיר במימון הביטוח הלאומי לנשים הרות בגילים 35-36 שאינן זכאיות לבדיקה במימון משרד הבריאות.
- סעיף 1** מוצע תיקון לשוני של הכותרת לסימן ד' של פרק ד' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב].
- סעיף 2** מוצע לקבוע בסעיף 103ב לחוק כי המוסד לביטוח לאומי ישלם באמצעות משרד הבריאות את מחיר בדיקת מי השפיר למבוטחת, תושבת ישראל בגיל 35-36, שאינה זכאית היום למימון הבדיקה.
- ¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 22; ה"ח התשנ"ד, עמ' 84.
² ס"ח התש"ם עמ' 1160; התש"ן, עמ' 379.

באמצעות משרד הבריאות, את מחיר הבדיקה כפי שייקבע בהיתר להעלאת מחירי האישפוז לשירותים אמבולטוריים, שניתן לפי חוק יציבות מחירים במערכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985³; התשלומים יועברו למשרד הבריאות במועדים, לתקופות ולפי דוחות שיוסכמו בין המוסד לבין משרד הבריאות.

(ב) לענין סעיף זה, "מבוטחת" – מבוטחת לפי פרק ב' או אשת מבוטח לפי פרק ב' שבתחילת הריונה מלאו לה 35 שנים וטרם מלאו לה 37 שנים ושאינה זכאית לבדיקה לפי תקנות בריאות העם (בדיקת מי שפיר), התש"ם-1980.

תחילה 3. תחילתו של חוק זה ביום ת' בטבת התשנ"ג (1 בינואר 1993).

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע שמחיר הבדיקה ייקבע לפי התעריף הנהוג במשרד הבריאות; התעריף האמור יעודכן מעת לעת על ידי מחירים במערכים ובשירותים. שר הבריאות ושר האוצר מכוח סמכותם לפי חוק יציבות מחירים במערכים ובשירותים.

³ ס"ח התשמ"ו: עמ' 2; התשנ"ג: עמ' 20.

[729] הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) (תיקון מס' 10), התשנ"ד-1993

החלפת סעיף 14 1. במקום סעיף 14 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975 (להלן – החוק העיקרי), יבוא:

14. (א) לראש רשות יהיה סגן אחד, וברשות מקומית שמספר תושביה עולה על 250,000, יכול שיהיו, על פי הצעת ראש הרשות, שני סגנים; כל סגן ייבחר מבין חברי המועצה ברוב חבריה.

סגנים ממלאי מקום קבועים לראש הרשות

(ב) בחירת הסגן או הסגנים כאמור תהיה תוך חודשיים מהיום שראש הרשות התחיל לכהן או מהיום שנתפנתה משרתו של הסגן או של אחד הסגנים.

(ג) נעדר ראש הרשות מן הארץ או נבצר ממנו למלא תפקידו או חדל לכהן וטרם התחיל לכהן ראש רשות חדש, ימלא סגנו שנבחר לפי סעיף קטן (א) את מקומו; היו שני סגנים – ימלא את מקום ראש הרשות אותו סגן שראש הרשות קבע, אך אם נבצר ממנו למלא תפקידו – הסגן השני; לא נקבע ממלא המקום, יכהן הקשיש שבין הסגנים כממלא מקומו של ראש הרשות.

ד ב ר י ה ס ב ר

הרשות התחיל לכהן או מהיום שנתפנתה משרת הסגן הקודם והיא טעונה אישור המועצה ברוב חבריה.

(ב) הסגן האמור בסעיף קטן (א) יהיה ממלא מקומו של ראש הרשות, אם נעדר ראש הרשות או נבצר ממנו למלא תפקידו או שחדל לכהן בטרם התחיל לכהן ראש רשות חדש.

מוצע לאפשר, ברשויות המקומיות הגדולות, בחירת שני סגנים לראש הרשות שיהיו ממלאי מקום קבועים.

סעיף 14 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975, קובע לאמור:

"סגן ממלא מקום

14. (א) לראש רשות יהיה סגן אחד והוא ייבחר מבין חברי המועצה; הבחירה תהיה תוך חודשיים מהיום שראש

¹ ס"ח התשל"ה: עמ' 211.

2. בסעיף 15 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 15

(1) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום "נוסף לסגן האמור" יבוא "נוסף לסגן או לסגנים כאמור";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "לענין סעיף זה" יבוא "לענין סעיף 14 ולענין סעיף זה".

3. במקום סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 16

16. לא נבחרו סגן או סגנים כאמור בסעיף 14 או הדלו לכהן, או נעדרו מן הארץ או נבצר מהם למלא את מקומו של ראש הרשות, ימלא את מקומו של ראש הרשות - אחד מהסגנים הנוספים כאמור בסעיף 15, שהמועצה קבעה לכך, ואם אין סגן כזה - חבר המועצה שהמועצה קבעה לכך.¹

"מילוי מקום ראש הרשות בהעדר סגנים"

4. המועד לבחירת סגנים לפי סעיף 14 לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, יהיה לא יאוחר מהודרשים מיום תחילתו של חוק זה.

דברי הסבר

(2) ברשות מקומית שמספר תושביה עולה על 250,000 - שלושה סגנים.

(ב) לענין סעיף זה יהיה מספר התושבים המספר שנקבע לענין מספר חברי המועצה.

"מילוי מקום ראש הרשות בהעדר הסגן"

16. לא נבחרו סגן כאמור בסעיף 14, או נעדר אותו סגן, או נבצר ממנו למלא את מקומו של ראש הרשות, או חדל לכהן, ימלא את מקומו של ראש הרשות אחד מהסגנים הנוספים שהמועצה קבעה לכך, ואם אין סגן כזה - חבר המועצה שהמועצה קבעה לכך.¹

סעיף 4 מוצע להעמיד את מלוא התקופה של חודשיים לבחירת שני הסגנים כמוצע בסעיף 1.

סעיפים 2 ו-3 האמור בסעיפים אלה נגזר מן ההצעה לאפשר בחירת שני סגנים - ממלאי מקומו של ראש הרשות, וזה נוסח סעיפים 15 ו-16 לחוק הקיים:

"סגנים נוספים"

15. (א) נוסף לסגן האמור בסעיף 14 רשאית המועצה לבחור, בדרך האמורה בסעיף 26 -

(1) ברשות מקומית שמספר תושביה אינו עולה על 250,000 - סגן אחד או שני סגנים, אולם השר רשאי בתקנות, באישור ועדת הפנים של הכנסת, לקבוע שברשויות מקומיות שמספר תושביהן אינו עולה על המספר שנקבע לכך לא ייבחר סגן נוסף או שייבחר סגן אחד בלבד;

730] חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 17), התשנ"ד-1993

1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "בן משפחה של נכה", בפסקה (2), במקום "18 שנה" יבוא "21 שנה" ובמקום "לגיל 18" יבוא "לגיל 21".

דברי הסבר

עצמו מחמת מום גופני או שכלי, וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה, אך למעט ילד חורג שאינו סמוך על שולחן הנכה ושמוחזק על ידי קרובו מלידה שאינו בן זוגו של הנכה;

(3) ...

(4) ...

סעיף 1 סעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב] (להלן - החוק), קובע בהגדרת "בן משפחה" של נכה -

(1) ...

(2) ילד - ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ - שטרם מלאו לו 18 שנה, או שבהגיעו לגיל 18 לא עמד ברשות

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 276; התשנ"ב, עמ' 18.

תיקון סעיף 27 2. בסעיף 7ג לחוק העיקרי, המלים "ובלבד שסך כל תגמוליו עם התוספות לפי חוק זה, למעט לפי סעיף 7א(א) ולפי סעיף 7(ד), לא תעלה על השכר הקובע" – יימחקו.

תיקון סעיף 43 3. בסעיף 43 לחוק העיקרי –
(1) בסעיף קטן (א), אחרי המלים "כל נכה" יבוא "שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10%";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
"1א) נכה, שדרגת נכותו פחותה מ-10% יקבל, על חשבון המדינה, בתנאים ובשיעורים שייקבעו בתקנות, טיפול כאמור בסעיף קטן (א), בקופת חולים; לענין זה, "קופת חולים" – כמשמעותה בסעיף 1 לחוק מס מקביל, התשל"ג-1973".

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע, כי על סך התגמול והתוספות לנכים שהסעיף חל עליהם, לא יהול עוד הסייג הקיים.

סעיף 3 סעיף 43(א) לחוק קובע לאמור:

"כל נכה יקבל על חשבון המדינה, בתנאים שייקבעו בתקנות, טיפול במחלה שחלה בה או נחבלה שנחבל או במחלה שהחמירה בתקופת שירותו עקב שירותו בכל עת שיתגלה צורך בטיפול כאמור."

הוראת סעיף זה חלה גם על נכים שדרגת נכותם מ-0% עד 9%. הדבר יוצר עומס רב על מרפאות של אגף השיקום. מוצע, שהטיפול בנכים שדרגת נכותם מ-0% עד 9% יינתן בידי קופת החולים, ואגף השיקום ישא בהוצאות הטיפול בתנאים ובשיעורים שייקבעו בתקנות, בכך יוקל העומס במרפאות של אגף השיקום.

קיימים מקרים שבהם ניתנת לנכה תוספת עבור בן משפחה שהוא ילד, כגון תוספת לתגמול למחוסר פרנסה, תוספת לתגמול לטיפול רפואי, ותוספת לתשלום למחיית הנכה במסגרת תשלומים למימון שיקום בהתאם לתקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (לימודים) (רכישת מקצוע), התשמ"ח-1987.

מוצע להגדיל את התוספת האמורה, באופן שהינתן לנכה הזכאי עד שימלאו לילדו 21 שנים.

סעיף 2 סעיף 7א(א) לחוק קובע לאמור:

"(א) נכה בן 55 שנים או יותר, שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% תשולם לו תוספת לתגמוליו בהתאם לגילו, בשיעורים ובתנאים שייקבעו בתקנות, ובלבד שסך כל תגמוליו עם התוספות לפי חוק זה, למעט לפי סעיף 7א(א) ולפי סעיף 7(ד), לא תעלה על השכר הקובע."

² ס"ח התשל"ג, עמ' 88; התשנ"ב, עמ' 41.